

IV. évfolyam 2. sz.
2010. Pünkösd

EVANGÉLIKUS ÚJSÁG EVANJELICKÉ LISTY

A Tótkomlói Evangélikus Egyházközség lapja
Časopis Evanjelického cirkevného zboru v Slovenskom Komlóši

*„Amikor eljött a pünkösd napja, és a tanítványok együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel”
ApCsel 2,1–2,4*

A legszebb ajándék

„Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek.” (Rm 8,9a)

„Nagyon jó ember vagy!” – legyünk őszinték, szeretnénk ezt a mondatot gyakran hallani, de a tény az, hogy nem mindenki felé fordulnak naponta e szavakkal...

Ám sokkal ismerősebbnek tűnhet sokunk számára egy másik mondat, nevezetesen az, hogy nagyon jó embernek *kellene* lennünk... De sajnos nem vagyunk, vagy legalábbis nem mindig vagyunk azok – és valljuk be, ezt az érzést is jól ismerjük...

Felmerülhet hát bennünk a kérdés: miként válhatunk Isten szemében is „jó emberekké”?

A Szentírásban ezt olvashatjuk: *„Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek.”* Ha Isten Lelke formál és vezet, „jóvá válhatunk”, vagyis olyaná, amilyenek Isten akar látni bennünket. Ebben az igeszakaszban a Biblia nem feltételes, hanem kijelentő módon fogalmaz, azaz nem azt mondja, hogy ti azonban nem test szerint kellene, hogy éljétek, hanem azt, hogy ti azonban nem test szerint éltek – hanem Lélek szerint. Hogyan és mikor valósul ez meg? Még ha a válasz egyértelmű is, akkor sem árt megismételni: úgy és akkor, ha az Isten Lelke lakik bennünk...

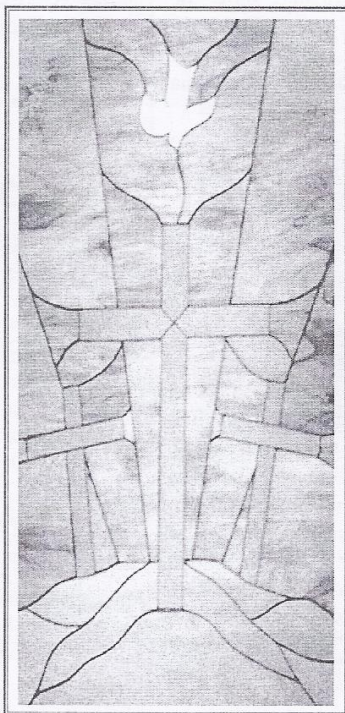
Ám hogy az Úr lelke lakik-e a szívünkben és az életünkben vagy nem, *az nem rajtunk áll.* Maga Isten formál bennünket olyan emberekké, akikben kedve telik. Azáltal teszi ezt, hogy újra meg újra emlékeztet

bennünket arra, hogy megszületett Fiát küldte el értünk ebbe a világba, aki a kereszten elhordozta bűneink büntetését. Ezért mondhatjuk azt, hogy nem vagyunk ítélet alatt, mert Jézus az, akit élítették helyettünk és miattunk. Ezért szabadok vagyunk. A bűntől, a haláltól és az ördög hatalmától. Szabadok a beteljesedett életre; szabadok Isten és embertársaink szeretetére.

Mindez úgy történhet, ha Isten Lelke a szívünkbe költözik. Hogyan? Erre könnyű felelni. A Lélek valójában keresztségünk óta ott lakozik bennünk és nem kell hosszasan kutatnunk, hogy felfedezhetjük-e őt magunkban, hogy ő *tényleg* jelen van-e a szívünkben és az életünkben vagy sem. Egyszerűen csak vissza kell emlékeznünk azokra a szavakra, amiket minden keresztlőn hallunk, a szavakra, amelyek akkor is elhangzottak, amikor mi lettünk megkeresztelve az Atya, Fiú, Szentlélek nevében. Ezért mondhatjuk azt, hogy a Szentlélek *valóban* bennünk lakozik.

Pünkösd jó alkalom arra, hogy visszaemlékezzünk erre. Pünkösd jó alkalom arra, hogy tudatosuljon bennünk a harmadik isteni személy léte és életünk kezdetétől zajló folyamatos munkája, valamint az ige igazsága és útmutatása vele és velünk kapcsolatban: *„Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek.”*

Gazdag Zsuzsanna

1. slávnosť Svätodušná - 23. 05. 2010.

„Nie vojenskou mocou, ani silou, ale mojím Duchom - hovorí Hospodin mocností.“ Zak 4,6

Milé sestry a bratia v Ježišovi Kristovi!

Teraz na tomto cirkevnej slávnosti oslavujeme narodeniny kresťanskej cirkvi, ktorá sa zrodila voľakedy, pred skoro 2000 rokmi v Jeruzaleme. Ak vychádzame z roku 33, keď sa Ježiš dostal za nás na kríž, tak dnes sú to presne 1977-te narodeniny Kristovej cirkvi.

Vianoce, Veľká noc, Túrce - to sú tri hlavné okruhy kresťanských sviatkov. Spomedzi nich ten dnešný sviatok, Túrce - Zoslanie Ducha Svätého -, je najslabšie zapísaný vo všeobecnom vedomí. Je to škoda, lebo poslanstvo dnešného sviatku je rovnako závažné, dôležité a nepostrádateľné ako poslanstvo tých ostatných dvoch.

Biblický podklad tohto sviatku je v prvom rade správa o zoslaní Ducha Svätého na apoštolov v 2. kapitole Skutkov apoštolov, ale okrem toho veľké množstvo biblických výrokov o tom, čo všetko Duch Svätý koná, ako sa prejavuje v živote jednotlivých ľudí a v živote cirkvi ako spoločenstva. Naše poznanie o Duchu Svätom by sa veľmi obohatilo, keby sme si vo svojej Biblii nejakou výraznou farbou podčiarkli každú zmienku o Duchu Svätom. Videli by sme, aké široké je pole jeho pôsobenia, a zatúžili by sme, aby čím viac z jeho pôsobenia bolo vidno aj na našom živote.

V cirkvi sa v priebehu jej dejín často stávalo, že kým teológovia do najmenších častkov rozoberali udalosti zoslania Ducha Svätého, viedli vieroučné dišputy a spory, uniklo im, že ten istý dar im ponúka Boh v ich čase. Verím, že sa nám toto dnes nestane, že nám neunikne to osobné stretnutie s našim Pánom v Duchu Svätom. Ježiš Kristus nám pred skoro 2000 rokmi priniesol nielen nové myšlienky, ale predovšetkým nový spôsob bytia. Prišiel do sveta nielen preto, aby očistil a obohatil naše poznanie, ale hlavne preto, aby nás v našej najnútornejšej podstate zmenil. Pretože ide o veľkú zmenu, nestačí na jej uskutočnenie len poučovanie, ale bolo potrebné to tajomné dielo vykúpenia, ktoré Ježiš Kristus vzal na seba a vykonal. Ide o veľkú zmenu k lepšiemu, ktorá vyzerá tak, akoby sa človek znova narodil. Byť kresťanom znamená stať sa novým človekom. Táto veľká bytostná premena, nové narodenie sa nám ponúka ako darovaná možnosť. Každému z nás sa ponúka možnosť byť v plnom, všeobšahlom zmysle Božím dieťaťom. Byť Božím dieťaťom, to je pre človeka jedinečný spôsob života, to je jediný možnosť človeka, akej niet páru. Božie chce aj z nás urobiť slobodných ľudí, ktorí žijú na vysokej úrovni ľudskej dôstojnosti.

Preto som použil proroka Zachea, ktorý takto povedal Božie poslanstvo: „Nie vojenskou mocou, ani silou, ale mojím Duchom“

Lebo po novom živote sú znaky nového života a to sú nové vlastnosti, ktorý by sa mohli stať fungujúcou skutočnosťou ale len s pomocou Duchom Svätým. A to sú láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotivosť, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Lebo láska, radosť, pokoj a všetko to ostatné je niečo celkom iné, keď o tom hovoríme bežným svetským

spôsobom, a niečo celkom iné, keď pri týchto úvahách vychádzame zo zvesti Ježiša Krista, z poslania prorokov a apoštolov. Toto všetko si môžeme a máme osvojiť ako dar obnovujúceho Ducha Svätého.

Keď vo svojom živote pocítíme tento neprestajný pohyb smerom dopredu, keď sa nás zmocní radosť celkom nového typu z toho, že sa v našom živote objavujú vždy nové prvky kresťanského života, potom pochopíme, aký ohromný význam má dnešný sviatok Zoslania Ducha Svätého. Aj tento sviatok sa potom stane našim osobným sviatkom.

Milé sestry a bratia! - prosme teraz Pána Boha, aby sa aj tohtoročné slávnosti Zoslania Ducha Svätého stali osobným, osobne prežitým sviatkom pre každého z nás. Amen

Modlíme sa: Pane Ježiši Kriste, na Svätodušné sviatky sme vďační za zrod Tvojej cirkvi. V nej žijeme a tak si Ti náš Priateľ a Spasiteľ. Zo srdca Ti dakujeme za to, čo si pre nás urobil aj pri zoslaní Ducha Svätého. Prosíme Ťa, buď medzi nami, so všetkými ktorý sa stretávame v kostoloch a inde v zboroch. Požehnaj našu službu, prácu, aby nevychádzala na zmar, ale slúžila Tebe a cirkvi. Povzbudzuj nás milý Pane, a zostaň našim najlepším Pomocníkom. Amen

Attila Szpisák

Juraj Dolnozemský

Pred turičné myšlienky

Jednosmerne
nadišiel čas!
A slová si doplnili
podstatu!
Ožiaru jasným očiam
vernosť nasadá do pohľadu!
Ukludnené túžby
svojou triezvosťou
podlahli láske!
Ľudia cítia;
treba sa zapojiť
do pokroku!
Šokovaná doba sa
musí ukludniť
lebo už nieto
ďalej kde cúvať!
Túrce otvorenými
náručiami čakajú,
...čakajú!
Nám veriacím
...ísť tam
je povinnosťou
nás každého!

Konfirmációra készültünk

Amikor édesapám jó néhány évvel ezelőtt elvitt Koppány János tiszteendő úrhoz – nekem akkor csak János bácsihoz – őszintén szólva nemigen tudtam, mi az a konfirmáció. A családom rendszeresen járt templomba, a nagymamám tanított inádkozni szlovákul és magyarul, és azt is tudtam már, hogy a karácsony nemcsak az ajándékozásról és a feldíszített fenyőfáról szól. János bácsi szelíd bölcsességgel és szinte nagyapai szeretettel vezetett végig bennünket a felkészülés sokszor rögös útján, míg végül elérkezett a nap, a konfirmáció napja.

Azóta eltelt huszonöt év. Most az én fiam áll az oltár előtt. Hála Istennek nem egyedül. Az idei esztendőben hat gyermek járult először az Úr asztalához, közülük öten a tanítványaim az iskolában. Jó volt látni, ahogy készülnek, és meghallgatni őket az óráközi szünetben arról, hogy mi történt szombaton, miről beszélgettek, milyen feladatot kellett megoldaniuk a következő alkalomig. Félelemmel vegyes várakozás érződött a hangjukon, amikor erről beszéltek, hiszen olyan dologra készültek, ami „első” az életükben, aminek igazi mibenlétét még csak sejtik.

Szpisák Attila: - A konfirmáció a keresztyén ember életében egy fontos állomás, elősegíti, hogy tudatosá váljon a hit megélése. A szó jelentése megerősítés. A konfirmandus életében sorsdöntő időszak ez, hiszen tudatosan készülhet a keresztyén hitre, hitvallással, tanulással és az istentiszteleti életbe való személyes bekapcsolódásával.

Lászik Milán: - A nagyszüleim járnak templomba, ők szeretnék volna, ha konfirmálok. Félttem tőle, de egészen jó volt a társaság, és jó volt ide járni.

Seprenyi Katalin: - Én nem félttem a konfirmáció vizsgától, mert szerintem jól felkészültünk. Szerettem ide járni, és egy darabig biztosan hiányozni fognak a foglalkozások szombatonként. Lehet, hogy az ifibe is fogok járni.

Bánfi Richárd: - Az otthonra adott feladatokat legtöbbször egyedül szoktam megoldani. Kicsit félttem a konfirmációtól, de az jó, hogy olyanokkal voltam együtt, akiket a suliból ismerek.

Csete Alexandra: - A mamám szerette volna, hogy járjak, én először nem sok kedvet éreztem hozzá, mert nem tudtam, mit is jelent ez. Sok dologról beszélgettünk, amik közel állnak hozzám, a közösség is jó volt, így végül megszerettem az egészet.

Bobor Péter: - Anyukám szokott segíteni a felkészülésben, ha nem értettem valamit, elmagyarázta. Először félttem az egésztől, de jó volt a közösség, sokat nevtünk.

A színdarab formájában lezajlott konfirmáció vizsga után hatan járultak elsőként az oltárhoz a május 16-án megtartott ünnepi istentiszteleten.

Boscu Doris: Én nem vagyok tótkomlói, kicsit izgultam, hogy kik lesznek a társaim, de nagyon nagy szeretettel fogadtak, jó volt a közösség. Sokat készültünk, de azért a vizsgától félttem egy kicsit.

A felkészülés ideje tehát véget ért. Utána már csak a nyilvános hitvallástétel, az első úrvacsora vétele, a gyülekezettel való első „találkozás” volt hátra. Azt kívánom mindannyiuknak, hogy ezáltal találják meg a nekik rendelt utat, maradjanak közöttünk és gyarapítsák kicsiny gyülekezetünket.

Boborné Tuska Erzsébet felügyelő

Feltámadási menet résztvevői érkeztek május 3-án délelőtt Újki-gyósról Tótkomlóra. A kezdeményezést a Zamárdi Római Katolikus Egyházközség, valamint a helyi polgári kör – a 2004-es, kettős állampolgárságról szóló népszavazást követően – 2005-ben azzal a céllal indította útjára, hogy a feltámadott Krisztussal való szövetséget, valamint a nemzet feltámadásának vágyát hirdesse. A zarándoklat jelvénye az Árpád-kori motívumú szárnyas kereszt. Erre a résztvevő közösségek a zarándoklat eszméjének igényeként egy szalagot kötnek fel, a kíséző zarándokkönyvbe pedig beírják üzenetüket és élményeiket. A menet húsvétvasárnap hajnalán Zamárdin áthaladva Tihanyból indult és a tervek szerint pünkösöd szombatján érkezik meg a csíksomlyói búcsúba, áthaladva minden kárpát-medencei utóállamon. A feltámadási menetben résztvevő közösségek az anyaország és Erdély közti távolságot körülbelül 30-40 km-es szakaszokat vállalva, stafétszerűen adják össze. Településünkre a tavalyi év után idén másodízben érkeztek zarándokok. Őket a város, valamint az egyházak képviselői – evangélikus részről Gazdag Zsuzsanna lelkész – köszöntötték.

2009/2010-es nevelési év eseményei az Evangélikus Egyházi Óvodában

Pedagógiai munkánkban naponta megtapasztalhatjuk, hogy az Úr valóban velünk van és segít minket, hiszen a gyermekek között végzett szolgálatunk közben az áldásainak mi is részesei vagyunk. A ránk bízott gyermekek gondozását, nevelését, tanítását szintén segíti az Isten-nel való személyes kapcsolatunk, mely rajtunk keresztül természetesen hat az óvodai év eseményeinek, programjának alakulására is.

Az őszi és a tavaszi családi délutánok megrendezése nagy örömet jelent a gyermekeknek és szüleiknek egyaránt. Ez az esemény hagyománnyá vált óvodánkban, amelynek fontos közösségformáló hatása van. A gyerekek szüleikkel, testvéreikkel, óvodástaikkal együtt élvezik a formálódó közösség erejét. A fakultatív foglalkozások (zeneovi, kézműves foglalkozás) lehetőséget adnak arra, hogy a kiemelkedően tehetséges gyermekeket továbbfejlesszük.

A csoportokban reggelente az óvónők által megtartott áhítatok bensőséges, meghitt hangulatot teremtenek. Ezáltal a kicsik érzelmileg közelebb kerülnek az Úrhoz. A gyerekek mindennapi imádságában érezhető az Isten felé fordulás, hálaadás.

A heti két alkalommal tartott hittanfoglalkozások szintén a keresztyén értékrendet erősítik óvodásainkban, hisz a bibliai történetek tanulsága, szituációs játékok révén, – amelyek lehetőségével ők maguk is szereplői lehetnek a keresztyén tanításnak – közel kerül fejlődő személyiségük-höz. Az első félévben a gyermekek bérletes színházlátogatáson vettek részt. Pedagógusaink igyekeznek a művészet ezen ágát is megismertetni, élménnyé tenni a gyerekek számára.

Helyi programunknak megfelelően fontos számunkra a hagyományok őrzése, legyen szó akár egyházi, akár helyi szokásokról. Ilyen egyházi ünnep az advent időszaka, mely várakozással tölti el a felnőtteket és a gyermekeket egyaránt. Közösen készülünk erre az alkalomra is, ünnepi díszbe öltöztetjük az óvodát, s Jézus születése ünnepéig hétről-hétre együtt gyűjtünk meg egy-egy gyertyát. Mikulás-várás alkalmából a szülők kedveskedtek a gyerekeknek egy kis jelenettel, mely még hangulatosabbá tette ezt a napot a kicsik számára. A karácsony Jézus születésének ünnepe, meghitt hangulatot teremtett a csoportokban. Az alkalomhoz illő egyházi énekekkel, versekkel, betlehemezéssel ünnepeltük ezt a napot, amelyen a szülők is részt vettek. A templomi közös gyertyagyújtás alkalmával, mindenki szívében a szeretet „lángja lobog”.

VESELY JARNÝ PROGRAM

V cirkevnej škôlke už druhý rok sa zúčastnia deti s rodičmi a súrodencami na Jarnom rodinnom popoludní 1-ého apríla.

Ako aj vlni, aj teraz sme začali program s hravým pohybom na hudbu. Potom každý mohol sa zapojiť do súťaží. Boli to: beh, zajačí skok, vozenie kapusty vo fúriku, vedenie lopty s metlou. Popoludnie bolo zorganizované pod heslom „pred Veľkou nocou” a preto viac s úlohou boli s vajcami: hráči pokúsili vajce niest v lyžici, vykladali veľký rozstříhnutý obraz, a zavesili pekne vymalované vajcia na vetvy. Každý veľa sa smial, aj tí, ktorí pretekali, aj tí, ktorí im držali palce.

Po súťažoch nám súbor Cibere zahral a zaspieval detské ľudové piesne. Medzitým účastníci mohli ochutnať pagáče, sladké a slané zákusky a občerstviť sa s nápojmi. Na týchto popoludniach je už tradíciou, ručná práca, kde každý si môže niečo urobiť. Teraz malé košíčky plietli a do nich uložili zhotovené diela: Na vajcia, ktoré vystrihli z papiera, nalepili všelijaké plody. Plodmi zdobili aj cesto rôzneho tvaru. Vystríhnuté vajčká uvili do venca. Z farebného papiera robili jarné kvietky. Zo sadre vyliate formy zdobili farbičkami.

Hagyomány óvodánkban, hogy két farsangi bálon is részt vesznek a gyerekek: a jelmezes, majd a rongyos farsangon. A jelmezes farsangot ebben az évben a szülők kérésére úgy szerveztük meg, hogy a szülők és hozzátartozók is részt vehessenek rajta.

Pedagógusainkkal együtt úgy döntöttünk, hogy április 16-án országos óvoda-pedagógusi- csendesnapot szervezünk, amelyre az ország evangélikus egyházi óvodáiból szeretettel hívtuk a nevelőket. Az egész napos program ünnepi istentisztelettel kezdődött, majd a gyermekek műsorával és a tartalmas előadásokkal folytatódott. Kellemes, hangulatos program volt mindnyájunk számára.

Anyák napi rendezvényünkön gyermekeink is érezhették, milyen fontos ez a nap, szép versekkel, énekekkel, zenével szereztek örömet szüleiknek. A műsor után virággal és ajándékkal kedveskedtek édesanyjuknak és nagymamájuknak.

Hagyomány szerint pünkösdhétfőn búcsúznak a nagycsoportos gyerekek társaiktól, nevelőiktől és óvodájuktól. Ballagás után az évszázó műsort a templomban tartjuk, melyre örömmel készültek a gyerekek. Óvodai beiratás alkalmával 12 gyermek iratkozott intézményünkbe, így a következő nevelési év 40 óvodással indul.

Óvodánk július 26-tól augusztus 24-ig zárva tart.

Kedves Olvasók, Kedves Testvérek, a nyárra kellemes időtöltést, jöphihenést kívánok mindnyájuknak az óvoda dolgozói nevében is:

Motyovszki Éva. óvodavezető

Zábava trvala až do skorého večera, len sme to zbadali, že už slnko nehreje tak silne. Zadáujeme každému, kto pomáhal nám zorganizovať tento program a dufame, že aj na jesennom rodinnom popoludní budú toľkí záujemci, ako teraz.

Eva Motovská, učiteľka materskej škôlky

PEDAGÓGUSNAPI KÖSZÖNTŐ

Június első vasárnapja pedagógusnap. Istennek adunk hálát egyházi óvodánkért, köszönetet mondunk az ott dolgozó pedagógusoknak, munkatársaknak, mert jelentős szolgálatot végezve terelgetik a kisgyermeket a keresztyén értékek, Krisztus közössége felé.

Isten áldását kérjük tehát minden pedagógusra, aki a gyermeknevelés e fáradtságos, de örömteli szolgálatában áll.

Evangelikus Egyházközség

Egy lángot adok, ápold, add tovább,
Csillaggal álmodik az éjszaka,
És lidércfénnyel álmodik a láb,
És öröktűzzel álmodik a szívem.
Egy lángot adok, ápold, add tovább,
És gondozd híven...

(Részlet, Reményik Sándor: Öröktűz című verséből)

A FŐKERTÉSZ FELÉ FORDULVA

Evangelikus óvodapedagógusok csendesnapja Tótkomlóson

„Ha a gyerekek toleráns légkörben élnek, megtanulnak türelmesnek lenni. Ha a gyerekek bátorítva élnek, megtanulnak bízni. ... Ha a gyerekek biztonságban érzik magukat, megtanulnak hittel élni.” Dorothy Law Holte gondolatait igyekeznek nap mint nap a gyakorlatban is megvalósítani az ország evangelikus óvodáinak pedagógusai, akik április 16-án egy csendesnap keretében találkoztak egymással Tótkomlóson.

Az Evangelikus Egyházi Óvodában tartott fogadáson Boborné Tuska Erzsébet, a helyi evangelikus gyülekezet felügyelője köszöntötte a megjelenteket, akik - egyházi rendezvényről lévén szó - a szakmai napot ezután természetesen Isten igéjére figyelve kezdték.

A templomban - Motyovszki Éva Ildikónak, a tótkomlósi óvoda vezetőjének, illetve Takács Ferenc alpolgármesternek a köszöntő szavai után - Gáncs Péter, a Déli Egyházkerület püspöke hirdette Isten igéjét; a liturgiában az egyházközség lelkészei, Szpisák Attila és e sorok írója vettek részt. A kerület lelkészi vezetője Jn 20,11-18 alapján tartott prédikációjában egyebek mellett arról beszélt, hogy miként Mária háta mögött ott állt az általa kertésznek nézett Jézus, úgy van a mi hátunk mögött is az élő Isten. Forduljunk Jézus, a „főkertész” felé, aki - miként egykor Máriát, úgy minket is - néven szólít. Kertészek az evangelikus óvónők is, „gyermek-kertészek”, akiknek segíteni kell a kicsik

hívóvé válását, együttműködve a családdal és a gyülekezettel.

Az istentisztelet után a település zeneiskolájának Krcsméri János vezette kamarazenekara adott koncertet a vendégek tiszteletére, akik ezután a néprajzi gyűjteményt tekintették meg, majd a közös étkezést a gyermekek rövid műsora és előadások követték. A Szlovák Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Óvoda épületében a Sárbogárdról érkezett Bójtós Attila tanár, nem lelkészi munkatárs a *Hogyan érvényesül a keresztyén nevelésben a család, apa-anya modell?* című referátumában azt emelte ki, hogy a nevelők célja az kell, hogy legyen, hogy a gyermek emberré, Isten felé forduló emberré váljon. Ehhez természetesen a szülők segítségére is szükség van. Arra, hogy a család olyan értéket teremtő közeg legyen, ahol a gyermek biztonságban érezheti magát.

A nap végén Egyházi énekek szerepe az óvodai zenei nevelésben címmel Győri Gábor esperes tartott zenei illusztrációkkal is tarkított beszámolót, hangsúlyozva, hogy az óvodás korosztály nevelésében a zenének vitathatatlanul fontos szerepe van, hiszen a muzika híd az Isten és a gyermekek között.

A nap záróakkordjaként - Isten és a résztvevők közt pedig az ige szava teremtett hidat - Szpisák Attila Lk 9,28-36 alapján tartott áhítatával.

Gazdag Zsuzsanna

A SZERETETSZOLGÁLAT HÍREI

Ez év február elseje intézményeink életében az integrációt jelentette. A két intézmény hivatalos neve ettől kezdve Tótkomlói Evangélikus Szeretetszolgálat, amelynek részei az Idősek Klubja és a hozzá kapcsolódó szociális szolgáltatások és természetesen a bentlakásos Szeretetotthon.

Hazaköltözők és új lakók a szeretetotthonban

Az idei esztendőben eddig a szeretetotthonban három lakója tért haza Teremtőjéhez. Április másodikán, nagypénteken *Deák Lajosné Nagy Ilona* és *Gelencsér István*. Április 10-én pedig *Krausz Imréné Takács Mária*. Isten adjon vigasztalást a hozzátartozóknak a feltámadás reménységével.

A Tótkomlói Evangélikus Szeretetszolgálat Szeretetotthonába ez évben néhány új lakó is költözött: *Czvalinga András*, *Karácsony Sándor*, *Kiss Lajos*, *Kiss Lajosné Izsák Julianna*, *Leginszki Istvánné Paulik Anna*, *Törőcsik Lajosné Orosz Julianna* és *Zsluka Mihály*. Isten hozta az új lakókat!

Készülődés a családi napra

Ebben az esztendőben is szorgalmasan készültek a lakók és dolgozók a május 22-én tartandó családi napra. Együtt készítették a meghívókat és a dekorációt. A foglalkoztatásban szorgos kezek munkája nyomán szebbnél-szebb tombolatárgyak születtek. Az egész napos rendezvény arra hivatott, hogy lakók és hozzátartozóik, valamint a dolgozók és a fenntartó egyház tagjai lehetőséget kapja-

SZERETETTEL, TETTEKKEL

„...ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett...” (Zsid 10,24)

A Tótkomlói Evangélikus Szeretetszolgálatban működő Idősek Klubja egy évvel ezelőtt kezdte meg szolgálatát a Tótkomlósön élő nyugdíjasok körében. Intézményünk három alapszolgáltatást végez: nappali ellátást, étkeztetést, házi segítségnyújtást.

Nappali ellátásban klubtagjaink naponta látogatják intézményünket. Nagy segítség, hogy a személyszállítást saját gépjárművekkel tudjuk megoldani. Így azok az idős emberek is közösségben lehetnek, akik mozgásszervi betegség vagy éppen más akadály miatt nem tudnák rendszeresen igénybe venni a klub programjait. A klubban az egyik legfontosabb dolog a közösség. Az idős embert sok veszteség éri: egészségi állapotának romlása, házastársának elvesztése, a gyermekek megkezdik önálló életüket, így kevesebb időt tudnak fordítani a szüleikre, a barátok elmaradnak, aminek a fő oka egy-egy betegség kialakulása és mindez elmagányosodáshoz vezet. A klubtagok olyan közösséget alkotnak, ahol elmondhatják egymásnak gondjaikat, örömeiket, akár barátságok is szövődhetnek. Változatos programok teszik színessé a mindennapokat: hétfőn és kedden: lábápolás, keddenként gyógytornász vezetésével mozgásterápia folyik, szerdánként az áhítatot *Gazdag Zsuzsanna* lelkesítő tartja, szerdán, csütörtökön és pénteken gyógymasszázsral őrizzük meg egészségüket. Rendszeresen végzünk vércukorszint-mérést, vérnyomásmérést, júniusban csontsűrűség-mérésre készülünk. Közkedveltek a képességmegőrző, terápiás célú foglalkozások, illetve a kézműves-

nak a szabadidő közös eltöltésére és egymás jobb megismerésére. A megnyitót áhítat, majd a lakók által előadott irodalmi összeállítás követi. Lehetőség lesz továbbá a vérnyomás és a vércukor szintjének megmérése. A jó hangulatról *Garai Kálmán*, majd a későbbiekben a *Rozmaring népdalkör* és néptáncosok gondoskodnak.

Születésnapokat köszöntöttünk

A szeretetotthonban már hagyomány, hogy köszöntjük a kerek születésnapjukat ünneplő lakókat. Így volt ez most is. Április 26-án, hétfőn rövid verses összeállítással, tortával és közös énekléssel köszöntöttük *Lénárt Gyuláné Gurabi Annát* és *Acsai Jánost* (90); *Patócs Szidóniát* és *Losjak Máriát* (85). Isten éltesse őket!

foglalkozásokon a különböző technikák alkalmazása, gyertyatartók, dísz tárgyak, babák, bohócok készítése. Ezeknél a munkáknál nagy segítséget nyújt az adományként kapott varrógép.

Kirándulásokat is szervezünk, május 28-án Gyulára megyünk. Ezen kívül jó időben rövidebb sétákra van lehetőség. Időseink mindennapi ügyes-bajos dolgaikban is számíthatnak ránk: ügyintézés, bevásárlás, orvoshoz való eljutás, gyógyszerkiváltás, a személyi higiéné megtartása, a felsőruházat tisztítása, a napi egyszeri meleg étel biztosítása. Folyamatosan fejlődő szolgáltatásainkat, az étkeztetést és a házi segítségnyújtást egyre többen veszik igénybe. Ők nemcsak az ebédhez juthatnak hozzá otthonukban, hanem további gondoskodásban is részük lehet. Gondozóink elhivatottsága, szakértelme megnyilvánul munkájuk során, ők továbbra is nagy szeretettel várnak minden érdeklődőt, aki szeretné a klubot közelebből is megismerni.

Lehoczky Afrodité

Egyedül Istené a dicsőség...

*„Isten erejével a mázsás teher könnyű, mint a szalmaszál
- nélküle mázsás suly a szalmaszál is.”*

Luther Márton

Kedves Testvérem! – amikor e sorokat írom, még előttünk áll a Déli Evangélikus Egyházkerület bonyhádi missziós napja, május 15.

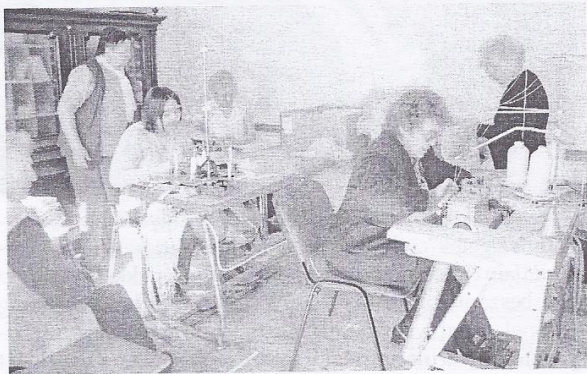
Hogyan készültünk a nőegylettel erre a nagyszerű alkalomra?

Az indulás nagyon egyszerű volt, egy Gáncs Péter püspöktől érkezett telefonhívás formájában, kerületünk lelkesízi vezetője az iránt érdeklődött, nőegyletünk képes lenne-e arra, hogy a missziós napra 1500 darab sál elkészítését vállalja

Március eleji alkalmunkat meghatározta a mérlegelés izgalma, hogy hogyan tudnánk megfelelni a felkérésnek, ki mit fog csinálni. A vállalás után már csak az anyagot vártuk Pestről, hogy elkezdhesük a munkát.

Ezt követően, aki április elején bent járt a gyülekezeti házban azt hallhatta, hogy a csendet varrógépek „zakatolása” törte meg, és a szorgos varró kezek munkája nyomán egyre-másra készültek a missziós nap sáljai. A lelkes munka bizonyítéka volt, hogy e teendő kapcsán új arcok is megjelentek a nőegyletben. Új emberek, akik szívesen varrtak, kézeltek, vasaltak, csomagoltak velünk.

Egy jó nevű tótkomlói vállalkozótól, Bánfi Jánostól kaptunk kölcsön két ipari varrógépet adományként, amelyeket Chrappan János komlói műszerész helyezett működésbe, szintén ingyen. Ezzel nagymértékben támogatták a nőegylet munkáját, amit ezúton is köszönünk. A többi már ment „magától”, illetve azoknak a testvéreknek a segítségével, akik naponta tevékenyen részt vettek a munkában: Kornuseé Mária, Gilka Péterné, Benkő Imréné és Sovány Istvánné, akik reggeltől estig „váltott műszakban” nyomták a pedált. A többiek, a nőegylet tagjai, további tíz fő, a kézimunkát végezték.

Elmondhatom, jó volt megélni a csapat csodálatos épülését. Örömmel, szeretetben, jó kedvvel voltunk együtt, gyártottuk a sálakat. Aki ezt látta, egy jó közösséget láthatott, remek összefogást egy jó cél érdekében. Az egyházunkban eddig kialakult képhez híven szép és igényes munka került ki az aszszonyok keze alól, hogy szép sálak készüljenek mindnyájunk melegegedésére. Mindenki azért dolgozott, hogy a felkérés pontosan, szépen teljesítse, nemcsak a püspök kérésére, hanem az egész Déli Egyházkerület örömére.

Fel sem merült olyan mondat, hogy „nem tudjuk megcsinálni”, mert tudtuk, éreztük, hogy az Úr áldásával és az aszszonyaink jó szándékával minden lehetséges, ahogy az alábbi igénk ezt alátámasztja: „...az embernek az értelme terveli ki útját, de az Úr irányítja járását.” (Péld 16,9)

Isten segítségével határidő előtt legyártottuk az anyagot, és az Egyházi Óvodánk által megrendezett csendesnapon át is adtuk püspök úrnak a kért munkát, a szépen becsomagolt sálakat, amit ő hálásan köszönt meg. (A sálakba természetesen bevarrtuk nőegyletünk logóját, ezzel is öregbítve a tótkomlói evangélikusok hírnevét.)

Ezzel a néhány sorral szeretném megköszönni a nőegylet minden tagjának odaadó lelkes munkáját.

*„Külön-külön csak szavak vagyunk,
együtt azonban költemény.
Kétségből egységre úgy találunk,
ha egybegyűjt minket a szeretet.
Áldások vagyunk egymásnak
s egymásért vagyunk áldás.”*
/Varga Gyöngyi: Áldáskönyv/

Csete Imréné

Magyarországi Szlovákok Kutatóintézetének egyik alapítója, az intézmény címzetes tudományos tanácsadója, első igazgatója, ELTE BTK Balti és Szláv Filológiai Intézetének egyetemi tanára, a néprajztudomány kandidátusa, a nyelvtudomány habilitált doktora, Gyivicsán Anna volt a tótkomlói evangélikus gyülekezet irodalmi sorozatának vendége április 28-án.

Az 1958 óta Budapesten élő, számos publikációt magáénak mondható, több kitüntetéssel is díjazott filozófus beszámolójában kiemelte, hogy a sok elismerés közül számára a legtöbbet a Tótkomlós díszpolgára cím jelentette.

Annak a városnak az elismerése, amelyben hajdanán élt egy viszonylag jómódú szlovák nagyparaszti, középparaszti réteg, amely védte és hordozta evangélikus kultúráját.

Az ugyancsak lutheránus felszólaló kiemelte, hogy fantasztikusnak tartja mindazt, amit ez a közösség a kultúrájából megőrzött, épp ezért a magyar evangélikus egyháznak ma – már csak az erőteljes nyelvi asszimiláció miatt is – nagyobb súlyt kellene fektetnie a német és a szlovák hagyományok megőrzésére és ápolására akkor is, ha ez nem épp könnyű feladat.

Gazdag Zsuzsanna

Biztos, védett kikötő – Bonyhád, 2010. május 15. Missziói nap a Déli Evangélikus Egyházkerületben

A találkozóra érkezőket esős, hűvös, borongós idő fogadta. A délelőtti program a közelmúltban átadott Bonyhádi Evangélikus Atlétikai Centrum Csarnokában vette kezdetét, ahol fiatal rézfúvosok fogadták a vendégeket. A házigazda *Ónodi Szabolcs*, a Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium igazgatója, valamint *Krähling Dániel*, a Tolna-Baranyai Egyházmegye volt esperese, bonyhádi lelkész köszöntötte a missziói napon összegyűlt közel ezer résztvevőt.

Gáncs Péter püspök nyitó evangelizációjában megadta a találkozó alaphangját, „A vizen járók reménysége” címmel. Sokan már korán reggel vitorlát bontottak, hogy időben megérkezzenek. „Kik vagyunk és mit is hoztunk?” – tette fel a kérdést, utalva arra, hogy sokan „távol keletről”, a „messzi” Békés megyéből indultak útnak. Az egész missziói napot biztos, védett kikötőhöz hasonlított, ahol hajók, csónakok horgonyoztak le. Az utazók terheiket (gyülekezeti, családi, egyéni) is magukkal hozták, de ezeket most ki kell rakodni. A hajókat, csónakokat időnként javítani kell, karban kell tartani és újból tengerre kell szállni. Ezen a napon a hajót, csónakot el kell hagyni.

Az igei elmélkedést egy, a résztvevők által alkotott élőkép, egy háló zárta. Az ajándékba kapott sálakat – amelyeket a Tótkomlói Evangélikus Nőegylet tagjai és segítőkész asszonyok készítettek; a püspök ezt külön is megköszönte – kereszt alakúra csomózták, majd felemelték. Csodálatos volt az ezer ember együttes alkotása. Arra a Jézusra mutatott, aki az emberi lét legnagyobb válságára, az Istentől elszakíttóságra kínál megoldást. Nagy szükség van a hálóra, hogy minél több embert meg tudjunk menteni. Jézusra figyelve ez a „lehetetlen” is lehetséges. Létrejöhet egy olyan közösség, amely bizonyítja, hogy Krisztusban egyek vagyunk.

Az ige hirdetését követően dr. Csermely Péter hálózatkutatóval – aki az iskolai oktatás fejlesztése, valamint a korrupció elleni harc miatt alakult Bölcsek Tanácsának egyik tagja – beszélgetett Radosné Lengyel Anna kerületi felügyelő.

A professzorra – miként erről a nemrég megjelent *Hálózatok bűvöletében* címmel interjúkötetben is vall – nagy hatást gyakorolt édesanyja szilárd hite: „Mély érzelmekkel átítatott hite az én hitem is”. Édesapja kántortanító volt a legnehezebb politikai viszonyok között. Ő maga kiemelt feladatának tartja a tehetséggondozást, ami a bonyhádi evangélikus gimnáziumra is jellemző, ahol a fiatalok nem a szabályos iskolai oktatást, hanem a tudomány szigorú rendszerét tanulják. A mai oktatás azért van válságban, mert a fiatalokra rengeteg információ zúdul, de ezek között nem tudnak eligazodni. Fontos, hogy iránytűt kapjanak, hogy meg tudják megkülönböztetni a lényegest a lényegtelenről. A felnőtt társadalomnak is szüksége van kapaszkodókra. Ilyen lehet az „angyali kör”, amiben megerősödik az egyén önmagáról és másokról alkotott pozitív képe. Eszköz ehhez a dicséret, a mosoly, a másokkal szembeni bizalom és a szeretet átadása. Aki része ennek a körnek, az baj esetén nem marad egyedül, a válságot izgalmas periódusként éli meg, új esélyt lát arra, hogy új módon tudjon egy-egy adott helyzetet megoldani – emelte ki. Utalt arra is, hogy Istenbe vetett hite betegsége idején erősödött meg, amikor majdnem megvakult. Gyógyulása után hálás szívvel mondott köszönetet Istennek.

Délután különféle programok – azaz úgynevezett „alternatív szigetek” – várták az érdeklődőket, például az *Eredendő bűn* című könnyűzenei oratórium képekkel, vagy épp egy beszámoló, *Batak evangélikusok Zulu földtől - Szárazdig* címmel. A nap végén *Aradi György* budapesti-fasori lelkipásztor, a kerület missziói lelkésze mondta az úti áldást a „bonyhádi kikötőből” hazafelé „hajózóknak”.

Schnetterné Lóczi Ilona

Kedves Szülők, Keresztszülők, Nagyszülők!

Ne feledkezzünk el május utolsó vasárnapjáról, amely gyermeknapként ismeretes. Tervezzünk családjainkban közösségi alkalmakat, kirándulást, gyermekeinkkel való együttléteket, hiszen így tudjuk legjobban megünnepelni ezt a jeles napot.

NYÁRI TÁBOROK

Szeretettel értesítünk minden érdeklődőt, hogy gyülekezetünk gyermek és ifjúsági táborai a következő időpontokban lesznek:

- 1., **Bonyhádi konfirmandus tábor**, 2010. június 21-25.
 - érintett korcsoport: elsősorban az idén konfirmált ifjak számára, de jelentkezhetnek idősebb gyermekek is
 - költségek: 16.000,-Ft/fő/hét teljes ellátással
 - az idén konfirmáltak számára 50% gyülekezeti támogatással (8.000,-Ft/hét/ teljes ellátással)
 - utazás: gyülekezeti kibussszal
 - érdeklődni lehet a lelkési hivatalban
- 2., **Zsolnai zsinat**, evangélikus fesztivál, 2010. július 1-4. Žilina, Slovensko
 - érintett korcsoport: kizárólag az evangélikus nagy ifisek
 - költségek: ingyenes (szlovákiai és magyarországi támogatásból finanszírozva, 10.000,-Ft/fő/fesztivál)
- 3., **„Szélrózsa” Evangélikus Ifjúsági Találkozó**, 2010. július 14-18. Szarvas
 - érintett korcsoport: szülői kíséret nélkül 14 év felettek, - szülőikkel 14 év alattiak
 - költségek: regisztrációfüggő, ki milyen szolgáltatást vesz igénybe, -érdeklődni lehet az evangélikus ifinél, illetve a lelkési hivatalban
- 4., **Nyári biciklis hittantábor**, 2010. július 27- augusztus 2-ig Sámsonháza, Nógrád megye
 - érintett korcsoport: szülői kíséret nélkül 14 év felettek - szülőikkel 14 év alattiak
 - költségek: előreláthatóan 10.000,- Ft/fő teljes ellátással, - (pályázati támogatással, eredeti költség 30.000,-Ft/fő/hét)
 - érdeklődni lehet az evangélikus ifinél, illetve a lelkési hivatalban
 - részvételi alapfeltétel: két fékkel ellátott, lehetőleg váltós, működőképes kerékpár
- 5., **Nyári gyermek tábor**, 2010. augusztus 9-13. Tótkomlós- Nagykopáncs
 - érintett korcsoport: elsősorban 14 év alatti, általános iskolás és óvodás korú gyermekek, óvodás kortuk minden nap a program végén hazavihetők
 - költségek: 3.000,- Ft/fő/5 nap (reggeli, ebéd, uzsonna, vacsora)
 - érdeklődni lehet a lelkési hivatalban

Žilinská synoda- Zsolnai zsinat

A zsolnai zsinat jubileumára a Szlovákiai Evangélikus Egyház (ECAV na Slovensku), egyházi fesztivált szervez Zsolnára. (Info: www.ecav.sk)

Gyülekezeti program szerint küldöttséget indítunk 2010. július 2-4-ig tartandó ünnepségsorozatra. A tervek szerint a tótkomlói evangélikus ifi bemutatja a korábbi sikeres előadását, az árnyjátékos passiót. Az előadás ideje a szombat estei ifjúsági blokkban kapott helyet.

A rendezvényre 40 fős autóbust indítunk, amelyen 20 fő érdeklődő számára van hely.

Érdeklődni lehet az említett weblapon illetve a lelkési hivatalban.

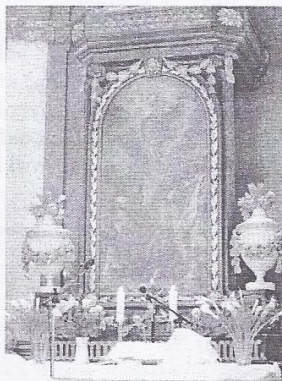
Várható költségek: kb 10.000,-Ft/fő (utazás, szállás, reggeli és vacsora) az ebédet mindenkinek saját magának kell megoldani, +biztosítás

Jelentkezés: 5.000,-Ft ellenében e lelkési hivatalban, 2010. június 15-ig. (Az indulás előtt egy héttel, lemondás esetén a jelentkezési díjat nem tudjuk vissza fizetni!)

A K2 söröző rendezésében idén negyedik alkalommal tartották meg a már hagyománnyá váló bográcsos főző- és házi pálinka-versenyt. A május 8-ai főzésre gyülekezetünk ifjúsága is benevezett. A menü saját készítésű palóclevés volt. A fiatalok már a versenyt megelőző napokban lelkesen készültek az eseményre: megszavazták, hogy mit főzzenek, megbeszéltek, hogy ki mivel járul majd hozzá a vidám ebédhez. A szeretetotthon sátrak és padok kölcsönadásával segítette a fiatalok munkáját. Délelőtt 11 órakor már nagyban folyt a sürgős-forgás, a sár ellenére állt a sátor, melyet a közösségről készült fényképek díszítettek, a bogrács alatt pattogott a tűz. A délután vidáman telt a versenyzők számára. A rendezvény végén a zsűri a *legjobb hangulatú csapat* kategóriában különdíjat ítél oda az ifinek.

Ferenczi Ágnes

Áldozócsütörtök, áldozónap, Urunk mennybemenetelének ünnepe (*Ascensio Domini*) húsvét után a 40. nap, ekkor ünnepli a kereszténység Jézus Krisztus mennybemenetelét. A hazai katolikusok inkább az első két kifejezés valamelyikét, míg a protestánsok a harmadik megnevezést használják. Jézus Krisztus mennybemenetelének leírása az Újszövetségben három helyen szerepel: Márk evangéliuma 16. fejezetében, Lukács evangéliuma 24. fejezetében és az Apostolok cselekedeteiről írt könyv első fejezetében. Az ősegyház a 4. századig a Szentlélek eljövetelel együtt, pünkösdkor ünnepelte. De ekkortól a Szentírásból ismert húsvét utáni 40. napra került. Így (a nyugati kereszténységben) legkorábbi lehetséges dátuma: április 30., a legkésőbbi pedig június 3. A 12. századtól kezdett elterjedni az ünnephez kapcsolódó körmenet szokása. A középkori és kora újkori Magyarországon szokás volt, hogy az áldozócsütörtöki misén a mennybemenő Krisztust ábrázoló szobrot kötelekkel felhúzták a templom mennyezetéig. A katolikus egyházban 1918-ig ez az ünnep volt a húsvéti szentáldozás határnapja; ebből ered az egyedülálló magyar név: áldozócsütörtök. Liturgikus színe: a fehér. Az ünnep témáját az evangélikus liturgikus könyv így foglalja össze: „Isten jobbjára ült: közbenjár egyházáért.”

(Forrás: wikipédia)

Fontos mások meghallgatása

Már sokadik alkalommal vettünk részt ketten a gyülekezetünkben a Piliscsabán zajló gyülekezeti munkatársképzésen. Eleinte több volt a Bibliáról szóló előadás, legutóbb azonban már a gyakorlatba ültettük át a korábban itt tanultakat.

D. Szebik Imre püspök szerint sokan igénylik az évenként kétszeri találkozást Piliscsabán, úgyhogy ameddig erre lehetőség van, ezt mi is igénybe szeretnénk venni. Feltöltődve jövünk haza minden alkalommal, iránymutatást kapunk, hogy - Isten segítségével, az ő vezetésére figyelve - merre haladjunk.

Az alábbiakban röviden szeretném ismertetni, hogyan zajlott le egy ilyen „látogatás”, vagyis milyen helyzetgyakorlatokkal kellett szembenéznünk. A nagy létszám miatt három csoportot alakítottunk, mindegyiknek volt egy lelkész vezetője.

A mi esetünkben - az adott szituációban - a látogatott testvérek volt egy öthetes, fejlődési rendellenességgel született gyermeke, a férje 3 műszakban dolgozott. Édesapja súlyos beteg volt, aki a fenti körülmények miatt kórházba került, és ott is halt meg. Az említett események miatt ezt a testvérünket a gyülekezetből felkereste egy látogató. A család szívesen fogadta őt. A látogatottnak fájt az édesapja elvesztése, elhagyottnak érezte magát, kilátástalannak érezte életét, a segítséget elfogadta volna, örült, hogy nem hagyta magára. A látogató részéről felajánlott segítségek a következők voltak: lelkészi látogatás, baba-mama klub és még többféle lehetőség. Mégis volt kettőjük között egy üvegfal. Az ilyen nehéz problémával küzdőt először is hagynunk kell, hogy kibeszélje magát, ahogy a címben is szerepel, fontos a meghallgatás. Meg kell tanulnunk „hallgatni”, az a jó lelkigondozó, aki ezt teszi. Megfelelő segítséget kell, hogy hívjunk, az esektől függően, hiszen ami nekünk probléma, abban a másíknak sem tudunk segíteni. Amíg a mi lelkünkben is vannak úgynevezett „vak” foltok, nem vagyunk urai saját problémáinknak, addig másoknak sem fogunk tudni segítséget nyújtani. Nagyon fontos, hogy ne maradjon el a

látogató részéről az Úristenre való utalás sem, de nem lehet bármilyen igével feloldani egy helyzetet. Meg kell alázkodni Isten előtt, elfogadni azt, amit Isten nekünk szánt.

5Móz 30,15-16: „Lásd, eléd adtam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd Istenedet, az Urat, járd az ő útjain...”

Franciszti Jánosné

TOBORZÁS

JÉZUS KÜLD MINKET A CSATÁBA, A GYÜLEKEZETI MUNKATÁRSKÉPZŐBE IS...

Azoknak, akik Piliscsabán elvégezték a gyülekezeti munkatársképző tanfolyamot, módjukban áll, hogy évenként kétszer alkalommal továbbképzésen vegyenek részt. Ameddig van rá lehetőség, Libor Mihályné testvéremmel élni szeretnék ezzel a lehetőséggel. Mert mint korábban, most is pszichológusok, lelkészek, felkészült előadók voltak segítségünkre abban, hogy lelkileg feltöltődve térjünk haza.

D. Szebik Imre püspök eleinte házi feladatokat adott, amelyeket határidőre megoldva írásban kellett, címére küldeni. Most vissza kell jelezzük, hogy gyülekezetünkben tudunk-e új munkatársakat küldeni a novemberben induló újabb tanfolyamra, melyet csak megfelelő számú jelentkező esetén tudnak elindítani. Egy gyülekezeten belül fontos a látogatás, azokat kell felkeresnünk, akik nem tudnak eljönni a gyülekezeti alkalmakra, vagy olyanokat, ahol valamilyen tragédia érte a családot. Ilyen esetben meg kell hallgatnunk a testvéreket, fontos a tapintat. Rögtönözni kell, mert minden eset más és más.

Franciszti Jánosné

Budapeštienský spevácky zbor Ozvena vydal roku 2009 zborník chórových skladieb pre spevácke zbory *Lastovienka malá I.*, a pre hudobné telesá *Lastovienka malá II.*, ktoré môžu slúžiť aj ako učebné pomôcky na školách, kde sa vyučuje slovenčina.

Dôležitým profilom Ozveny je šírenie tvorby pitvaroškého rodáka Jána Šutinského, ktorý sa v poslednom čase zameriava na spracovanie ľudových piesní pre troj- až štvorhlasné zbory. Jeho diela vždy očaria obecenstvo. Poslaním zboru je ukázať, ako možno z jednoduchých čírych ľudových piesní vytvoriť náročné umelecké diela.

Oslavy jubilujúcej Ozveny čo sa začínalo ešte v Budapešti, pokračovali vystúpeniami na Dolnej zemi. Spevácky zbor zúčastnila sa aj na slovensko-maďarskej bohoslužbe v Segedíne, na ktorej slovo Božie zvestoval evanjelický farár Atila Spišák zo Slovenského Komlóša liturgom bol evanjelický farár Sándor Cserháti zo Segedína. (AS)

AZ IGAZI CSODA

Nyelveken szólás és szólás

A pünkösdi csoda, a nyelvi korlátok leomlása a Szentlélek kitöltésének jeleként fontos, elengedhetetlen része az üdv-történetnek: „... halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.” (ApCsel 2,11b) Hiszen az emberiség akkor válhat igazán egy családdá, ha nincs akadálya egymás megértésének.

Tisztelet, csodálat övezi azokat az embereket, akik sok nyelvet képesek megtanulni és használni. Közülük is kiemelkedik az „élő pünkösödnök” nevezett *Giuseppe Mezzofanti* bíboros, vatikáni könyvtáros (1774-1849), a Magyar Tudományos Akadémia kültagja. Ő ötvennyolc nyelven – köztük magyarul – beszélt és írt, hagyatékában két magyar verset is találtak.

A nyelveken szólás az Újszövetség alapján két jelenségre vonatkozhat. Először is pünkösöd nyomán: valaki valamely általa addig nem ismert, nem használt nyelvet képes használni és/vagy megérteni. Másodsor: valaki elragadtatásában valamilyen (nem emberi) nyelvet használ, ezt azonban mások részére tolmácsolni kell (1Kor 14).

A nyelveken szólás, a nyelvek adománya az első értelemben, vagyis egy addig nem ismert nyelv hirtelen tökéletes használataként – aligha kétségbevonhatóan – csoda. Ezzel szemben az anyanyelven szólás, a beszélőképesség, vagyis a nyelv adománya olyan természetesnek tűnik! Íme négy jellemző természetes magyaratkísérlet az emberi nyelv létrejöttének okára: 1. Az emberi csoportok mérete megnőtt, és a nyelv azért volt megfelelőbb, mert segítségével több emberrel lehetett tartani a kapcsolatot a csoporton belül. 2. Nem a csoport, hanem az egyén érdeke hívta életre a nyelv megjelenését. A nyelv a beszélő számára a fontosabb, hiszen manipulálni tudja a hallgatókat. 3. A közös tevékenységet össze kellett hangolni. Például egy mamut elejtéséhez meg kellett beszélni a részfeladatokat. Az igazi nagy lépés azonban a nyelvtani rendszer megjelenése, ez pedig véletlen mutáció következménye. 4. A nyelv hatékonyabb udvarlást tesz lehetővé – az a sikerebb, aki szebb szavakkal, nagyobb körítéssel udvarol.

Az alapvető probléma minden olyan elmélettel, amely egyetlen döntő okra vezeti vissza a nyelv eredetét, hogy túl nagy ugrást tételez fel. Ilyesmi pedig egyszerűen elképzelhetetlen. Ha azonban folytonosságot tételeznek fel állat és ember között, akkor a kisebb lépéseket kellene hihetően bemutatni. Elvi okokból ez sem lehetséges. A nyelv teljesen hiányzik az emberszabású majmoknál. A csimpánzot meg lehet tanítani arra, hogy úgy-ahogy kimondjon néhány egyszerű szót, és megtanuljon száz-egynéhány jelbeszédjelet. Ez azonban még semmilyen felvilágosítást nem nyújt arra vonatkozóan, hogy a feltételezett közös ős utódai a 4-6 millió éve elképzelt szétválás óta (persze az utolsó néhány ezer évet leszámítva) hogyan tettek szert például e cikk megírásának képességére. A csontmaradványok alapján is csak találgatni lehet a szükséges lépéseket. A majmoknál eleve hiányoznak az agyi, idegi feltételek, a „behuzalozás”, a beszélőszervek megfelelő felépítéséről nem is beszélve. Az állatvilágban mindenütt van kommunikáció, annyi mindenképpen, amennyi elegendő az adott faj fennmaradásához, feltéve, hogy a környezet nem változik meg

elviselhetetlenül. Akkor miért, hogyan támadt igény például a vadászat vagy az udvarlás nyelvtani szabályokba foglalható megtárgyalására?! Milyen lépésekben erősödött, finomodott ez az igény nemzedékek végeláthatatlanul hosszú során át?!

Még az úgynevezett farkasgyerekek esetében sem tapasztalták, hogy emberek önállóan, adott nyelv nélkül hangnyelvet alkotnának. Nyelv és gondolkodás egymást feltételezi. Bármilyen tolvajnyelv, argó, szakzsargon kialakítása csak már meglévő nyelv alapján lehetséges. A legrégebbi ismert nyelvek is igen összetettek, semmi szín alatt nem nevezhetők primitívnek. Még az úgynevezett „primitív” kultúrák nyelve sem az – például a bibliafordítóknak nem kevés nehézséget okozott. Nyelv és kultúra szintje között nem is állapítható meg összefüggés. A nyelvek alaktana az ismert történelem folyamán szegényedik. Az Újszövetség nyelve, a koiné is sokat egyszerűsödött már a klasszikus göröghöz képest, és az újlatin nyelvek is jóval egyszerűbbek a latinnál.

Logikus tehát a következtetés, hogy az embernek mindig is rendelkeznie kellett a nyelv képességével; az ellenkezője nem bizonyítható. Semmi sem cáfolja meggyőzően a Szentírás alapvető mondanivalóját: az ember a többi élőlénytől eltérően azért jött erre a világra, hogy ne csupán társaival, hanem Alkotójával is kommunikáljon. Társaival is akkor megfelelő, harmonikus a viszonya, ha Alkotójával annak szándéka szerint kommunikál.

Pünkösöd, a nyelvek csodája a nyelv első nagy csodájának helyreállítását, sőt elképzelhetetlenül szebbé tételét ígéri. Hiszen az emberiség akkor lesz igazán egyetlen nagy család, amikor egymás megértése a világ legtermészetesebb dolga lesz – persze már az új világról: „...íme, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből; a trónus előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak, és hatalmas hangon kiáltottak: »Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!«” (Jel 7,9-10)

Szentpétery Péter

(Megjelent az Evangelikus Élet 2005. május 15-i számában.)

Túrmezei Erzsébet Pünkösöd után

*Pünkösöd előtt - sóvárgás titkos mélye.
Pünkösöd előtt - ígéretek zenéje.
Pünkösöd előtt - esedezés, esengés.
Pünkösöd előtt - halk hajnali derengés.
Pünkösöd előtt - szent vágyak mozdulása.
Pünkösöd előtt - koldusszív tárulása.
Csendesen várni - várni, hinni, kérni!
Aztán - boldog pünkösöd utánba érni!
S pünkösöd után - szent égi erőt-vetten,
pünkösöd után - Lélekkel telítetten,
pünkösöd után - bátor tanúvá lenni,
pünkösöd után - szolgálni, égni, tenni,
pünkösöd után - régít kárnak ítélni,
Krisztusnak élni és másoknak élni,
minden mennyei kincset elfogadni,
és pünkösöd után - adni, adni, adni!*

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

Május 23. Pünkösdvasárnap

08.30 h szlovák nyelvű, pünkösdüvacsorás IT
10.00 h magyar nyelvű, pünkösdüvacsorás IT
13.30 h magyar nyelvű, pünkösdüvacsorás IT, Szeretetotthon
15.00 h magyar nyelvű, pünkösdüvacsorás IT, Mezőhegyes

Május 24. Pünkösdhétfő

09.00 h Ballagás az óvodában.
10.00 h Tanévzáró istentisztelet, templom
11.00 h Fogadás a parókia udvarban

További gyülekezeti programjaink:

Május 25. 17.00 h Presbiteri ülés
Május 27. 18.00 h Irodalmi est, (Alexander Kormos)
Május 29. 10.00 h presbiteri csendes nap Kopáncson,
vendég: *Pálmai István*, paksi gyülekezeti felügyelő

Június 07. 18.00 h Ökumenikus bibliaóra,
Baptista kápolna, *Szpisák Attila* evangélikus lelkész

Június 13.

14.00 h Hittanos családi délután
Nyárköszöntői kreatív foglalkozás
17.00 h Irodalmi est, Debnicka koncert

Június 21-26. Konfirmandus tábor – Bonyhád

Július 02-04. Žilinská synoda-Zsolnai zsinat,
evangélikus fesztivál

Július 14-18. „Szélrózsa”

Evangélikus Ifjúsági Találkozó – Szarvas

Július 27-augusztus 02.

Egyházközségi ifis hittantábor
Sámsonháza

Augusztus 09-13. Gyülekezeti gyermektábor
(Kopáncs)

Augusztus 20. 10.00 h Ünnepi két nyelvű istentisztelet,
igehirdető: *Gulácsiné Fabulya Hilda* lelkész asszony,
az Országos Szlovák Lelkeszi Szolgálat vezetője

Kiadja: a Tótkomlói Evangélikus Egyházközség

Címünk: 5940 Tótkomlós, Luther u. 1.

Tel./fax: 68/460-820

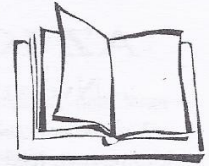
Web: totkomlos.lutheran.hu

E-mail: totkomlos@lutheran.hu

Számlaszám: 53300074-17000019

Nyomtatás: Yes-Press 2001 Bt. Tótkomlós

Könyvajánló

Philip A. Clarke:

Jézus a Tescóban – Misszió az új évezredben

Szeverényi János:

Megtérés vagy meghalsz és egyéb írások
Élő víz füzetek 5.

Felelős vagyok a gyülekezetemért

Az Úr Jézus minden keresztyénnek parancsba adta a missziót, ezért nem mondhatom, hogy az a lelkészek feladata. Annyi talentumot kell kamatoztatnom, amennyit kaptam. Növekedni kell bibliaismeretben, és jó időnként részt venni munkatársképző tanfolyamokon.

Nem közelíthetek fogyasztói szemlélettel a hithez. Nemcsak azt kell meghallanom, ami szimpatikus, hanem azt is, ami kellemetlenül telibe talál. Időnként bosszant egy formabontó elem az istentiszteleten vagy a bent maradó gyermekek hangja. Vajon miért nem tudok örülni az újaknak és a kicsinyeknek? Miért nem látom be, hogy nem kell őket mindig külön alkalmakra száműzni?

Hitem nem csupán bizonyos időszakokban érvényes. Ha keresztyén vagyok a templomban, akkor az vagyok a munkahelyen és a baráti összejövetelen is.

A misszió nincs fenntartva bizonyos alkalmakra, hanem magának a gyülekezetnek kell misszióvá válnia...

Hogy is van ez?

Mit teszek az Úr ügyéért?

Imádkozom-e az egyházért?

Megszólítom-e azokat, akik újak és csak időnként jelennek meg a gyülekezetben?

Vannak-e barátaim, ismerőseim, akiket hívni tudok, hívni szoktam Krisztushoz?

Van-e felülről való látásom, vagy csak halovány reményeim vannak a jövőre nézve?

Az *Élő víz füzetek 5.* kötete és további kötetei segíthetnek abban, hogy átgondoljuk: keresztyénként mi a feladatunk és mi az, ami megbénítja a lelkes tenni akarást. Sok jó, működő példáról olvashatunk a füzetben, s ezek annak felismerésére indíthatnak, ami nálunk is megvalósítható.

Philip A. Clarke *Jézus a Tescóban* és Szeverényi János *Megtérés vagy meghalsz* cikksorozata és néhány egyéb írása azoknak szól, akik hajlandók mozdulni, ill. akiknek mozdulniuk kellene. Ajánljuk a gyülekezetükért felelősséget érző lelkészeknek, presbitereknek, munkatársaknak, gyülekezeti tagoknak.

A kötet ára: 500 Ft.

A kiadványok megrendelhetők a tótkomlói evangélikus lelkészi hivatalban.